

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 26. februar 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-790-0672
Dok.: BBO41382

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1206, som medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S) har stillet til justitsministeren den 11. februar 2010.

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1206 fra medlem af Folketinget Karen Hækkerup (S):

”Mener ministeren, at der er grund til at ændre forældreansvarsloven, så der ikke i samme grad gives fælles forældremyndighed til eksempelvis forældrepar, der ikke kan tale sammen, og hvor den ene har truet den anden med at bortføre det fælles barn, og hvor barnet udelukkende ser faren ved overvåget samvær i samværsinstitutioner?”

Svar:

Efter forældreansvarslovens § 4 skal afgørelser efter loven træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Når forældre, der uden at leve sammen har fælles forældremyndighed, ikke er enige om forældremyndigheden, afgør retten efter forældreansvarslovens § 11, om den fælles forældremyndighed skal fortsætte, eller om en af forældrene skal have forældremyndigheden alene. Retten kan kun ophæve den fælles forældremyndighed, hvis der foreligger tungtvejende grunde.

Det kræves efter § 11 ikke, at der er enighed mellem forældrene om samtlige spørgsmål vedrørende barnet. Det centrale er, om forældrene kan håndtere deres eventuelle uenigheder på en sådan måde, at det ikke går ud over barnet.

Der må imidlertid ikke være så svære og uovervindelige samarbejdsvanskeligheder mellem forældrene i forhold til barnet, at det positive for barnet i, at der dømmes til fælles forældremyndighed, overskygges af forældrenes alvorlige konflikter. Vurderer retten, at forældrenes uenighed og konflikt i forhold til forskellige forhold vedrørende barnet eller samarbejdet herom er så voldsom, at barnet lider under det, må retten ophæve den fælles forældremyndighed.

Det gælder også, hvor den ene forælder har udøvet vold eller lignende mod den anden forælder, barnet eller andre i familien.

Efter lovens § 14 kan retten efter anmodning fra en forælder, der ikke har forældremyndigheden, bestemme, at der skal være fælles forældremyndighed.

Afgørelsen træffes ud fra en konkret vurdering i hver enkelt sag af, om det i sådanne situationer er bedst for barnet, at der dømmes til fælles forældremyndighed, jf. § 4.

Det afgørende for vurderingen er barnets relation til den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden. Det skal således indgå som et moment, hvor lang tid der er gået siden samlivsophævelsen eller siden den aftale eller dom, der ønskes ændret, og hvordan kontakten til barnet har været i den mellemliggende periode. Der bør i den forbindelse tages hensyn til, om der har været samværssabotage fra forældremyndighedsindehaverens side.

Det bør desuden indgå i vurderingen, om der er forhold, der taler imod etablering af den fælles forældremyndighed. Ved svære og uovervindelige samarbejdsproblemer kan forældrenes indbyrdes konflikter påvirke barnet i et sådan omfang, at det ikke kan antages at være i barnets interesse, at der dømmes til fælles forældremyndighed.

Det samme gælder, hvor den forælder, der søger om del i forældremyndigheden, har udøvet vold mod barnet eller andre i familien, eller hvis der er sket seksuelle krænkelser af barnet, den anden forælder eller andre familiemedlemmer.

Det kan heller ikke antages at være i barnets interesse, at der dømmes til fælles forældremyndighed, hvis en forælder er uegnet som forældremyndighedsindehaver, f.eks. på grund af massivt misbrug, en alvorlig psykisk lidelse eller andet, der gør forælderen uegnet til at deltage i væsentlige beslutninger vedrørende barnets liv.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at forældreansvarsloven bygger på en politisk aftale mellem samtlige partier i Folketinget. Blandt disse aftalepartier var der i forbindelse med vedtagelsen af loven enighed om, at der er behov for at følge lovens anvendelse og implementering, særligt for så vidt angår effekten af de nye muligheder, der er skabt med loven, herunder med hensyn til spørgsmålet om fælles forældremyndighed. Forligspartierne har desuden aftalt, at det som et led i en samlet evaluering af loven i 2011 skal drøftes, hvorledes området har udviklet sig. Spørgsmålet om fælles forældremyndighed, når forældrene ikke er enige herom, vil kunne indgå i disse drøftelser. Jeg vil derfor ikke på nuværende tidspunkt tage initiativ til at ændre reglerne om fælles forældremyndighed i forældreansvarsloven.